ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ν. Χ. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗΣ
Γραφεῖα: Ὁδὸς Φιλελλήνων 8
Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πάππου 5
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Διευθυντοῦ 30-269, συντάξεως, λογιστ. 16-268, τυπογραφείου 25-861.

Ο ΤΥΠΟΣ

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
1
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1940
ΕΤΟΣ 6ον. ΑΡΙΘ. 2157. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. ΔΥΟ
— Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται —

ΟΙ ΕΝΝΕΑ

Τὴν ἡμέραν ἀκριβῶς ποὺ ἤρχιζεν ὁ δεύτερος μὴν τοῦ πολέμου, τὸ ἡμιεπίσημον ἀγγλικὸν πρακτορεῖον μετέδωκε τὴν ἀπίστευτον εἴδησιν. Καὶ τὴν ἐδημοσίευσαν αἱ ἐφημερίδες ὅλου τοῦ κόσμου:

«Λονδῖνον, 28 Νοεμβρίου. — Τὸ πρακτορεῖον Ρώυτερ ἀγγέλλει ὅτι οἱ Ἰταλοὶ ἤρχισαν ἐφαρμόζοντες τὸ ρωμαϊκὸν σύστημα τοῦ δεκατισμοῦ, τυφεκίζοντες ἕνα ἄνδρα εἰς τοὺς δέκα, διὰ νὰ παραδειγματίζωνται οἱ ὑπόλοιποι ἐννέα. Οὕτω, κάθε στρατιωτικὸν τμῆμα ἐχωρίζετο εἰς δεκάδας καὶ ἐξ ἑκάστης δεκάδος ἐξελέγετο διὰ κλήρου εἷς στρατιώτης, ὅστις καὶ ἐτυφεκίζετο. Τὸ αὐτὸ σύστημα τοῦ δεκατισμοῦ οἱ Ἰταλοὶ τὸ εἶχον ἐφαρμόσει καὶ μετὰ τὴν ἧτταν των εἰς τὸ Καπορέττο.»

Εἶνε λοιπὸν δυνατόν; Νὰ τοὺς ἀπεδεκάτισαν πράγματι; Καὶ διατί;

Παρέταξαν τὰς Ἰταλίδας μητέρας ἀνὰ δέκα. Ἐκληροῦτο μία μητέρα κατὰ δεκάδα, καὶ ἐτυφεκίζετο ὁ υἱός της.

Παρέταξαν ἀνὰ δέκα τὰ παιδιὰ τῆς Ἰταλίας. Τὰ ἠρίθμησαν. Ἔπειτα ἔβαλαν δέκα κλήρους. Καὶ ἐτυφέκισαν τὸν πατέρα ἐκείνου τοῦ παιδιοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ ἔμενεν ὀρφανόν, συμφώνως πρὸς τὸν κλῆρον.

Ὄχι, ὄχι. Ὅπω καὶ ἂν τὸ βεβαιοῦν, εἶνε ἀδύνατον νὰ ἔγιναν τοιαῦται φρικταὶ ἀνθρωποθυσίαι.

Ἡ Ρώμη... Τὸν ἐφήρμοζε, τὸν ἀποδεκατισμόν, ἐκείνη. Ἀλλὰ σήμερον, μετὰ τόσους αἰῶνας, εἶνε δύσκολον πλέον νὰ ἐννοήσῃ κανεὶς πῶς ἐσκέπτοντο οἱ μηχανοδηγοὶ τοῦ τερατώδους ρωμαϊκοῦ ὁδοστρωτῆρος, ὁ ὁποῖος διήρχετο ἐπάνω ἀπὸ κράτη καὶ χώρας, καὶ τὰ συνέτριβε καὶ τὰ ἰσοπέδωνε.

Ἡ Ρώμη... Ἦτο τίτλος ἰσχύος, ἂν ὄχι τίτλος τιμῆς, ἀνεγνωρισμένος παγκοσμίως, ὁ τίτλος τοῦ Ρωμαίου πολίτου. Ἡ Ρώμη, πανίσχυρος καὶ ἐγωΐστρια, διήρει τὰ λογικὰ ὄντα τοῦ πλανήτου εἰς ἀνθρώπους καὶ εἰς Ρωμαίους. Ἐνόμιζεν ὅτι ἤξιζε περισσότερον ἡ ἰδιότης τοῦ Ρωμαίου, ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν λοιπὸν οἱ Ρωμαῖοι ἐδείκνυντο εἰς τὴν μάχην ἀνίκανοι νὰ ὑπηρετήσουν τοὺς σκοποὺς τῆς φοβερᾶς των πατρίδος, ἡ λύκαινα τοῦ Καπιτωλίου, ἡ ὁποία ἔδωκεν ἐκ τῶν μαστῶν της ζωὴν εἰς τοὺς πρώτους Ρωμαίους, ἤνοιγε τὸ στόμα της καὶ ἐσπάρασσεν ἕνα ἐπὶ τῶν δέκα ἀναξίων ἀπογόνων των. Ἦτο παραδειγματισμός, τιμωρία καὶ ἐκδίκησις. Δὲν ἠξεύρομεν ἐὰν ἡ Ρώμη ἠγάπα τὰ τέκνα ποὺ ἐθυσίαζαν τὴν ζωήν των εἰς τὰς ἀτελειώτους ἀπαιτήσεις τῆς αὐτοκρατορίας, ἀλλὰ ἐμίσει τοὺς υἱούς της ὅταν ἐκάμπτοντο κατὰ τὴν ἐπιδίωξιν τῶν ἀνικανοποιήτων σκοπῶν της. Ἡ λύκαινα εἶχε δώσει γάλα, ἔπαιρνεν αἷμα.

Ἡ Ἰταλία ἐνεθυμήθη τοὺς ρωμαϊκοὺς κανόνας τοῦ αἵματος ὅταν κατήσχυνε τὴν Ρώμην εἰς τὸ Καπορέττο. Ὁ Καντόρνα, ἡττημένος καὶ γελοῖος, ἔκαμε μέσα εἰς τὸν συρφετὸν τῶν φυγάδων του, τὴν ἀρίθμησιν ποὺ ἔκαμναν οἱ Καίσαρες εἰς τὰς λεγεῶνας των, ὅταν ποτὲ αἱ λεγεῶνες ὑπεχώρουν. Εἷς, δύο, τρεῖς, τέσσαρες, πέντε, ἕξ, ἑπτά, ὀκτώ, ἐννέα, δέκα. Ὁ δέκατος ἐθανατώνετο.

Ἀλλὰ ἐπὶ τέλους ὁ δεκατισμὸς τῶν φυγάδων τοῦ Καπορέττο ἐγίνετο μέσα εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Ἰταλίας. Ὁ ἐχθρὸς εἶχε τρέψει εἰς φυγὴν τοὺς Ἰταλοὺς ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Ἰταλίας. Ἐπρόκειτο πλέον νὰ γίνῃ ἄμυνα τῆς πατρίδος. Καὶ δὲν εἶχαν πολεμήσει κἂν οἱ Ἰταλοὶ στρατιῶται εἰς τὸ Καπορέττο. Ἔφυγαν πρὶν καλὰ-καλὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν μάχην.

Ἔπταιαν μόνον οἱ στρατηγοί των; Δὲν εἶνε εὔκολον νὰ λεχθῇ ἂν ἡ δειλία μετεδόθη ἐκ τῶν κάτω ἢ ἐκ τῶν ἄνω. Ἀλλὰ ἔπρεπε μὲ κάθε τρόπον νὰ σταθοῦν οἱ φυγάδες, διότι ὁ ἐχθρὸς θὰ καθυπέτασσεν ὁλόκληρον τὴν Ἰταλίαν. Ὑπάρχουν ὧραι, κατὰ τὰς ὁποίας ὅλα τὰ μέσα ἐπιτρέπονται. Ἤρχισε λοιπὸν ἡ ἀρίθμησις, ἡ ὁποία κατέληγεν εἰς ἕνα φόνον κατὰ δεκάδα.

Ἀλλὰ εἰς τὴν Ἀλβανίαν;...

Εἶνε ἄρά γε Ρώμη, ἡ Ἰταλία τοῦ Μπενίτου; Ἐὰν ὁ ντοῦτσε μὲ θαυματοποιΐας, ταχυδακτυλουργίας καὶ ἀπάτας, ἐμφανίζῃ τὸν σπουργίτην ὡς ἀετὸν ἢ ὡς γύπα, πῶς ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ ἀσκῇ ὁ σπουργίτης τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἀετοῦ; Ἐπειδὴ ἐτύφλωσε καὶ ἔσφαξε τοὺς Ἀβησσυνοὺς καὶ ὑπεδούλωσε τὴν χώραν των, ἐπειδὴ κατέλαβε τὸ μικροελάχιστον κράτος τῆς Ἀλβανίας, ἐπειδὴ ἐναυπήγησεν ὄγκους μὲ ταχύτητα φυγῆς [illegible] κόμβων τὴν ὥραν, ἐπειδὴ κατέστησε τὴν [illegible] θέατρον ἐντυπωσιακῶν παραστάσεων, νομίζει [illegible] σοβαρῶς ὅτι ἔβαλε σάρκας καὶ ἐζωντάνευσε [τὸν σκ]ελετὸν τοῦ προκατακλυσμιαίου ἐκείνου Μαμούθ, [ποὺ λ]έγεται ρωμαϊκὴ αὐτοκρατορία; Πιστεύει πράγ[ματι ὅ]τι ὁ Μπενίτος Μουσσολίνης ἔγινεν Ἰούλιος [Καῖ]σαρ;

[illegible] καταισχύνην διὰ τὴν νοημοσύνην καὶ τὴν [ἀξιο]πρέπειαν τῆς ἀνθρωπότητος τὸ νὰ πιστεύῃ σύσσωμος [illegible] τόσα ἔτη, ἢ νὰ ὑποκρίνεται ὅτι πιστεύει, τὰ διάφορα ψευδῆ τοῦ Μπενίτου: Τὰ ψευδῆ κατορθώματα, τοὺς ψευδεῖς λόγους, ἀλλὰ πρὸ πάντων τὸ ψεῦδος τῆς [δυνάμ]εως, τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς ἰσχύος τῆς φασι[στικῆ]ς Ἰταλίας. Καὶ εἶνε ἀπροσδόκητον, ἀλλὰ καὶ ἀ[illegible]στικὸν ὅτι εὑρέθη ἐπὶ τέλους μία μικρὰ χώρα [μὲ μ]εγάλην ψυχὴν διὰ νὰ ξεσχίσῃ αὐτὴν τὴν ψεύτικην [illegible], ἡ ὁποία ἐποίει τοὺς πάντας τρέμειν, καὶ νὰ [ἀποκα]λύψῃ ποῖος ἐκρύπτετο ἀπὸ μέσα.

[Δὲν] ἀποτελεῖ τίτλον διόλου ἐπιβλητικόν, οὔτε τιμητι[κόν, illegible], νὰ εἶνε κανεὶς δοῦλος τοῦ Μπενίτου καὶ [illegible]τικὸς τοῦ φασισμοῦ, ὅπως εἶνε τὰ πενήντα ἑκα[τομμύρι]α τῶν κατοίκων τῆς Ἰταλίας. Δὲν ἠμπορεῖ λοιπὸν ὁ Μπενίτος νὰ ἀντιγράφῃ τὴν Ρώμην, νὰ στέκεται [illegible] εἰς τὸ χέρι καὶ νὰ ἀποτέμνῃ μίαν κε[φαλὴν] ἐπὶ τῶν δέκα, διότι οἱ στρατιῶται του δὲν κα[illegible] νὰ ὑπηρετήσουν τοὺς σκοπούς του. Ἀλλὰ [illegible] ἐδικαιοῦτο ὁ Μπενίτος νὰ δανεισθῇ οὔτε κἂν τὸ [illegible] τοῦ Καντόρνα, τὸ ὁποῖον ἐφόνευσε τοὺς φυγάδες τοῦ Καπορέττο. Διότι οἱ στρατιῶται τοῦ Μουσσολίνι δὲν ἀμύνονται τοῦ πατρίου ἐδάφους. Ἔπειτα ἀπὸ [illegible] κακοήθη διπλωματικὴν προπαρασκευὴν ἐστάλησαν νὰ καταλάβουν τὴν χώραν ἑνὸς λαοῦ ἱστορικοῦ, [illegible] καὶ γενναίου, ὁ ὁποῖος γνωρίζει νὰ ἀ[μύνετ]αι τῆς πατρίδος του, θυσιάζων τὴν ζωήν του, ἀλλὰ ὄχι τὰ ἱερά του. Ἐπολέμησαν καὶ πολεμοῦν οἱ στρατιῶται τοῦ Μουσσολίνι. Ἐπολέμησαν οἱ στρατιῶται τοῦ Πράσκα, οἱ στρατιῶται τοῦ Σογδοῦ, οἱ στρατιῶται τοῦ Μπαντόλιο. Ἔκαμαν, καὶ κάμνουν, ὅ,τι ἦτο δυνατὸν νὰ κάμουν οἱ δολοφόνοι μιᾶς ἀτίμου ὑποθέσεως ἔναντι τῶν ὑπερασπιστῶν μιᾶς ὑποθέσεως ἁγίας. Ἐὰν ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος, ἐὰν ἐκτοπίζωνται κατόπιν πεισματωδῶν ἀγώνων ἀπὸ βουνοῦ εἰς βουνόν, ἐὰν τὰ θωρακισμένα μηχανήματά των κάμπτωνται πρὸ τῆς ἑλληνικῆς χειροβομβίδος καὶ τῆς ἑλληνικῆς λόγχης, πταίουν τάχα αὐτοί;

Οἱ στρατιῶται τοῦ Μπενίτου ἐπολέμησαν καὶ πολεμοῦν. Αἱ ὑγραὶ ἐκτάσεις τοῦ Καλαμᾶ, τὰ βουνὰ τῆς Πίνδου, τὰ πεδία τῆς Ἀλβανίας ἐποτίσθησαν ἀπὸ πολύ — πολὺ — ἰταλικὸν αἷμα. Ἡ ἐπίθεσις καὶ ἡ ἄμυνα, τὴν ὁποίαν συνήντησεν ἐν πολλοῖς ὁ στρατός μας, ὑπῆρξε σκληροτάτη. Ἀλλὰ ἦτο ἀναπότρεπτον νὰ ὑποχωρήσουν οἱ στρατιῶται τῆς Ἰταλίας. Δὲν πταίουν ὅμως. Πταίουν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἔστειλαν, ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι προσέθεσαν τόσα σφάλματα εἰς τὴν ἀρχικήν των πλάνην, ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ὑπετίμησαν τὸν ἠθικὸν παράγοντα, τὴν ψυχὴν — τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ στρατιῶται μας πολεμοῦν διὰ τὴν πατρίδα των. Οἱ στρατιῶται των διαπράττουν λῃστείαν. Ἂν καμφθοῦν, ὄχι, δὲν πταίουν.

Οἱ στρατιῶται μας, Μπενίτο, φέρουν εἰς τὸν κόλπον των τὸ φυλακτὸν τῆς Παναγίας, θερμὸν ἀπὸ τὸ αἷμα της. Θὰ νικήσουν. Οἱ στρατιῶται σου βαρύνονται ἀπὸ τὴν κατάραν τῆς Θεοτόκου. Θὰ ἡττηθοῦν.

Ἐὰν λοιπὸν ἀληθεύῃ ἡ ἀπίστευτος εἴδησις ὅτι τοὺς ἀποδεκατίζεις, σταμάτησε. Παῦσε νὰ τοὺς παρατάσσῃς, παῦσε νὰ τοὺς μετρᾷς ἀνὰ δέκα καὶ μὴ σκοτώνῃς τὸν ἕνα. Προβλέπομεν ὅτι ὅσοι ἐπιστρέψουν εἰς τὴν Ἰταλίαν θὰ παρατάξουν, Μπενίτο, μίαν ἡμέραν κάποιους ἄλλους, δεμένους, εἰς τὴν γνωστήν σου πλατεῖαν τῆς Ρώμης. Θὰ μετρήσουν ἀπὸ τὸ ἓν ἕως τὸ δέκα, θὰ σκοτώσουν τοὺς ἐννέα, καὶ θὰ ἀφήσουν τὸν ἕνα, διὰ δεῖγμα. Πρόσεξε. Ἐσὺ θὰ εἶσαι μεταξὺ τῶν ἐννέα. Καὶ θὰ εἶσαι ὁ πρῶτος.

Η ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΠΟΓΡΑΔΕΤΣ
ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΥΠΟΧΩΡΟΥΝ
ΒΑΡΥΤΑΤΑΙ ΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΙ ΤΩΝ
Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΔΙΩΚΕΙ

Τοῦ πολεμικοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ «Τύπου» κ. Σ. ΜΑΤΑΝΤΟΥ

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ, 1 Δεκεμβρίου.—Αἱ ἐξ ὅλων τῶν σημείων τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ μετώπου πληροφορίαι βεβαιοῦν ὅτι τὰ ἐξαιρετικῶς εὐχάριστα διὰ τὴν ὅλην ὑπὲρ ἡμῶν ἐξέλιξιν τῶν ἐπιχειρήσεων ἐν Ἀλβανίᾳ γεγονότα ἤρχισαν πραγματοποιούμενα. Ἡ κατάληψις τοῦ Πόγραδετς ἀποτελεῖ μίαν περιφανῆ νίκην, ἓν στρατιωτικὸν κατόρθωμα, τοῦ ὁποίου ἡ ἐξάρσις καὶ ἡ ἀξία θὰ καταφανῇ ἀπὸ τὴν περαιτέρω διεξαγωγὴν τοῦ ἀγῶνος.

Ἡ νίκη αὐτὴ τοῦ στρατοῦ μας ἔχει τοσούτῳ μεγαλυτέραν σημασίαν καθ' ὅσον ὁ ἐχθρὸς ὑπερήσπισεν ἀπεγνωσμένως τὰς θέσεις του πρὶν ἢ ὑποχωρήσῃ. Ὑπῆρξεν ὅμως τοσοῦτον ὁρμητικὴ ἡ ἑλληνικὴ ἐπίθεσις, τοσοῦτον ἐπιδεξία ἡ ἐφαρμοσθεῖσα στρατηγική, τοσοῦτον θυελλώδης ἡ ἐνέργεια τῶν ἑλληνικῶν ὁμάδων ἐφόδου, ὥστε μετὰ τὴν κυρίευσιν ἐκ μέρους αὐτῶν ὡρισμένων θέσεων, ὁ ἐχθρὸς ἠναγκάσθη νὰ ἀποσυρθῇ κατεσπευσμένως ἀπὸ τὴν κοιλάδα τοῦ Πόγραδετς καὶ ἀπὸ τὴν πόλιν, τὴν ὁποίαν ὑπερήσπισεν ἐπὶ δεκαήμερον ἀπεγνωσμένως.

Αἱ ἀπώλειαι τῶν Ἰταλῶν ὑπῆρξαν βαρύταται. Οἱ ἡγούμενοι τῶν ἐχθρικῶν τμημάτων, τῶν μαχομένων εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ μετώπου εἶχον ἐντολὴν νὰ κρατήσουν ἀντὶ πάσης θυσίας τὰς θέσεις των, συνεκράτουν δὲ μετὰ πρωτοφανοῦς πείσματος τοὺς ἄνδρας των. Ἦτο ὅμως τοσαύτη ἡ ἑλληνικὴ ὁρμή, ὥστε ὁ ἐχθρὸς ἤρχισε νὰ ὑποχωρῇ ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ βορείου μετώπου καταδιωκόμενος ὑπὸ τῶν ἡμετέρων καὶ ἐγκαταλείπων ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης πολλοὺς νεκρούς, [illegible] Ἡ προσπάθειά του ὅπως [illegible] τὰς ὁποίας κατεῖχεν, [illegible] ξεν ἀφορμὴ νέων θυσιῶν δι' [illegible] τὴν στιγμήν.

Καὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτό. Αὐτὴ ἡ ἱκανοποιητικὴ κατάστασις ἀποτελεῖ μίαν ἀπολύτως θετικὴν καὶ ἀσφαλῆ βάσιν διὰ νέας ἐπιτυχίας τοῦ στρατοῦ μας.

Οἱ Ἰταλοί, ἢ καλύτερον τὸ στρατηγεῖον των, εἶνε ὡς φαίνεται ἀποφασισμένον νὰ ἀντιτάξῃ περαιτέρω ὅσην δύναται μεγαλυτέραν ἀντίστασιν, ἐκμεταλλευόμενον τὰ τυχὸν ὑπάρχοντα ἐδαφικὰ πλεονεκτήματα.

Σ. ΜΑΤΑΝΤΟΣ

Χάρτης τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ μετώπου.

[illegible] τὸ ἄφθονον ὑλικόν του, ἡ [illegible] ἐσπευσμένως τὸ παραδιδόμενος εἰς τὸν [illegible] ὁλικὰ πυροβόλα του αὐτόν.

Ἤδη αἱ Ἰταλικαὶ δυνάμεις ὑποχωροῦν πρὸς τὸ Ἐλβασάν.

Ἤδη ἡ γενικὴ ἐντύπωσις ἐκείνων οἵτινες λόγῳ τῆς θέσεως καὶ τῶν εὐθυνῶν των γνωρίζουν τὰ καθέκαστα τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων, εἶναι ὅτι ἡ κατάστασις εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τοῦ μετώπου [illegible]

ΤΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΥ ΜΑΣ

Ὑπὸ τοῦ γενικοῦ στρατηγείου ἐξεδόθη χθὲς τὴν νύκτα τὸ κάτωθι ὑπ' ἀριθ. 35 πολεμικὸν ἀνακοινωθὲν τῆς 30 Νοεμβρίου 1940:

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐσυνεχίσθησαν αἱ ἐπιθετικαί μας ἐνέργειαι.

Τὰ στρατεύματά μας διὰ σκληρῶν ἀγώνων ἀνέτρεψαν εἰς πλεῖστα σημεῖα τὴν πεισμώνα ἀντίστασιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἐκέρδισαν ἔδαφος εἰς σημαντικὸν βάθος.

Εἰς τὸ δεξιὸν τοῦ μετώπου τὰ προκεχωρημένα στοιχεῖα μας εἰσῆλθον εἰς Πόγραδετς.

Περιῆλθον εἰς χεῖρας μας ἕξ (6) πυροβόλα, πεντήκοντα (50) πολυβόλα, σημαντικὸς ἀριθμὸς ὅπλων καὶ παντοειδὲς ὑλικόν.

Συνελάβομεν 15 ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπὲρ τοὺς 200 στρατιώτας αἰχμαλώτους.

Ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργείου δημοσίας ἀσφαλείας ἐξεδόθη πρὸς δημοσίευσιν τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Οὐδεμία ἀεροπορικὴ ἐπιδρομὴ ἐγένετο κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας».

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ 1912-1913

ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΔΙΕΞΑΓΕΤΑΙ Ο ΑΓΩΝ

ΚΟΡΥΤΣΑ, ΕΡΣΕΚΑ, ΛΙΑΣΚΟΒΙΚΙ, ΠΡΕΜΕΤΗ, ΚΛΕΙΣΟΥΡΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΝΟΣ ΔΕΚΑΝΕΩΣ

Ὁ στρατός μας προχωρεῖ νικηφόρος καὶ τώρα στοὺς ἴδιους δρόμους, ποὺ πέρασε καὶ τότε νικητὴς καὶ δαφνοστεφὴς κατὰ τὸν πρῶτον βαλκανικὸν πόλεμον 1912—1913. Καὶ ναὶ μὲν ἄλλος ὁ ἐχθρὸς εἶναι σήμερον, [illegible] Ἀλλ' ὁ σκοπὸς [illegible] καὶ σήμερον ἱερός, ὁ ἱερώτερος πάντων: Ἄμυνα τῆς πατρώας γῆς καὶ ἀπελευθέρωσις τῶν δούλων ἀδελφῶν μας.

Στὰ ἴδια μέρη ἐδόθησαν καὶ τότε ἀρκεταὶ μάχαι, ἐγίνοντο καὶ τότε στοὺς ἴδιους δρόμους ἀπηνεῖς διώξεις τοῦ ἐχθροῦ καὶ σ' ἐκεῖνα τὰ μέρη, εἰς τὴν Κλεισοῦραν, στὰς 3 Μαρτίου 1913, ἐτερματίσθη καὶ ὁ πρῶτος τότε πόλεμος. Ἐκεῖ, ἀλλὰ βορειότερα καὶ δυτικώτερα, πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Ἀδριατικῆς, θὰ τερματισθῇ καὶ ὁ σημερινός, καὶ ὁ ἐχθρὸς θὰ ριφθῇ εἰς αὐτήν, ἂν δὲν προτιμήσῃ τὴν αἰχμαλωσίαν.

Ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιον τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δεκανέως φίλου τοῦ «Τύπου» δημοσιεύομεν τὰ τῆς νικηφόρου ἐκείνης προελάσεως, καὶ τὰς προσωπικὰς ἐντυπώσεις τοῦ γράφοντος ἀπὸ τὰ μέρη ἐκεῖνα, ποὺ ἐπέρασε τότε ἡ ἔνδοξος ὑπὸ τὸν μακαρίτην Δαμιανὸν 3η ἑλληνικὴ μεραρχία.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΟΡΥΤΣΑΝ

Μετὰ τὴν μάχην περὶ τὴν Μπίγλισταν, ὁ στρατός μας ἐπῆλθε καὶ κατέλαβε τὴν Κορυτσὰν τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1912. Ἡ μεραρχία μας ἐγκατεστάθη εἰς αὐτὴν καὶ ἔστειλε προφυλακὰς πρὸς νότον, διότι ἡ πολιορκία τῶν Ἰωαννίνων ἐξηκολούθει ἀκόμη.

Ἡμεῖς εὑρισκόμεθα ἀκόμη εἰς Καστοριάν, ὅταν [illegible] νὰ γίνῃ ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῶν Ἰωαννίνων διετάχθημεν νὰ μεταβῶμεν εἰς Κορυτσὰν καὶ ἐκαθήσαμεν μὲ τὴν μεραρχίαν.

1 Φεβρουαρίου 1913, Κυριακή.

Ἀφήνομεν πολὺ πρωῒ τὴν Καστοριάν. Τὸ κρύο εἶναι δριμύτατον, μολονότι δὲν ἔχει χιονίσει κάτω. Μόνον ὅλες οἱ κορυφὲς τῶν βουνῶν ποὺ περικλείουν τὴν πόλιν εἶναι κατάλευκες.

(Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ)

Ἀνταποκρίσεις ἀπὸ τὸ μέτωπον

Τὰ θαύματα τοῦ στρατοῦ μας

Δὲν τὸν κλονίζουν οὔτε κόποι, οὔτε θυσίαι

Τί γράφουν οἱ πολεμισταί

ΜΕΤΩΠΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ Νοέμβριος. — Ὅσῳ περνοῦν αἱ ἡμέραι τοῦ πολέμου, τόσῳ [illegible] καὶ φουντώνει ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ μαχομένου [illegible] στρατοῦ μας. [illegible] συμβάλλουν τὰ μέγιστα αἱ σημειωθεῖσαι τελευταίως μεγάλαι στρατιωτικαὶ ἐπιτυχίαι. Πρέπει νὰ εὑρεθῆτε μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν, διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε ποίαν [illegible] δύναμιν προσδίδει εἰς τοὺς ἀγωνιζομένους [illegible] μας κάθε ἑλληνικὴ ἐπιτυχία. Οἱ στρατιῶται οἱ ὁποῖοι ἔπειτα ἀπὸ σφοδρὸν ἀγῶνα κατώρθωσαν μὲ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ὁρμήν των νὰ ἐκδιώξουν τὰ φασιστικὰ στρατεύματα ἀπὸ τὰ ὀχυρώματα τῆς Κορυτσᾶς καὶ νὰ εἰσέλθουν, [illegible] ἀπὸ ἕνα παραλήρημα ἐνθουσιασμοῦ. Ἐρρίπτοντο ὁ εἷς εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἄλλου, ἀντήλλασσον ἀσπασμούς, [illegible] εἰς τὸν ἀέρα τὰ ὅπλα των. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἐπίσης δὲν ὑστέρησαν εἰς τὰς ἐνθουσιώδεις αὐτὰς ἐκδηλώσεις. Καὶ ὅταν μετ' ὀλίγον τοὺς ὑπεδέχθησαν οἱ κάτοικοι τῆς ἀπελευθερωθείσης πόλεως καὶ τοὺς ἔρραναν μὲ ἄνθη καὶ τοὺς προσέφεραν δῶρα, οἱ στρατιῶται δὲν κατώρθωσαν νὰ συγκρατήσουν τὰ δάκρυά των. Αἱ στιγμαὶ ἐκεῖναι θὰ μείνουν ἀλησμόνητοι ἀπὸ τοὺς ἀπελευθερωτὰς τῆς Κορυτσᾶς.

*

Οἱ κόποι καὶ αἱ θυσίαι δὲν κλονίζουν τοὺς [illegible] μας [illegible]

[illegible] μοῦ ἔλεγε:

— Ἔχω λάβει μέρος καὶ εἰς ἄλλους πολέμους. Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ὅμως δὲν τὸ ἔχω ξαναδῇ. Οἱ στρατιῶται [illegible] Μόλις δοθῇ ἡ διαταγὴ τῆς ἐπιθέσεως, ὁρμοῦν ἀκάθεκτοι. Δυσκολευόμεθα νὰ τοὺς συγκρατήσωμεν...

*

Τὸ μένος ἐναντίον τῶν Ἰταλῶν μετεβλήθη εἰς πραγματικὴν λύσσαν, ὅταν ἐγνώσθησαν οἱ βανδαλισμοὶ τῶν Ἰταλῶν εἰς τὰ καταληφθέντα ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐπιδρομῆς χωριά. Οἱ τυφεκισμοὶ τῶν προκρίτων, αἱ συλλήψεις καὶ κακοποιήσεις πλείστων κατοίκων καὶ οἱ βιασμοὶ ἀνηλίκων κορασίδων, ἐπροκάλεσαν φρίκην καὶ ἀγανάκτησιν εἰς τοὺς Ἕλληνας στρατιώτας. Τώρα ἔχουν ἀντιληφθῇ ποῖος εἶνε ὁ ἐχθρός των. Καὶ θέλουν νὰ τὸν τιμωρήσουν.

Παρ' ὅλην ὅμως τὴν λύσσαν των οἱ Ἕλληνες στρατιῶται φέρονται ἱπποτικώτατα πρὸς τοὺς συλλαμβανομένους ἀθρόους αἰχμαλώτους, οἱ ὁποῖοι τρέμουν κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὸν φόβον των. Ἀντὶ νὰ τοὺς κακοποιήσουν, τοὺς δίδουν τροφὴν καὶ σιγαρέττα.

Αὐτοὶ εἶνε οἱ Ἕλληνες στρατιῶται ποὺ γράφουν μὲ τὴν λόγχην τὴν νέαν ἑλληνικὴν ἐποποιΐαν.

Κ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΟΛΕΜΙΣΤΟΥ

Αἱ ἐπιστολαί, ποὺ ἀποστέλλουν οἱ ἀγωνιζόμενοι εἰς τὸ μέτωπον στρατιῶται μας πρὸς τοὺς [illegible] οἰκείους των, εἶνε γεμᾶτες ἀπὸ τὸν ἀκράτητον ἐνθουσιασμόν, ὁ ὁποῖος ἐπικρατεῖ εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ἰδοὺ μία χαρακτηριστικὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὴν κ. [illegible] ἐκ μέρους συγγενοῦς του:

(Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ)

480 Π. Χ. — 1940 Μ. Χ.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ: Εὖγε! Τὰ κατάφερες καλύτερα ἀπὸ μένα....

ΜΙΑ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΑΦΗΓΗΣΙΣ

Πῶς εἰσέβαλαν οἱ ἐπιδρομεῖς

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ, Τετάρτη 27 Νοεμβρίου. (Ταχυδρομικὴ ἀνταπόκρισις).—Γράφω ἀπὸ τὸ ἰσόγειον ἑνὸς διωρόφου σπιτιοῦ παραμεθορίου πόλεως. Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἔχει σημάνει ὁ τρίτος συναγερμὸς ἀπὸ τὸ πρωῒ ποὺ ἔφθασα. Ὅλοι ἔχουν χωθῆ στὰ ὑπόγεια. [illegible]

(Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ)

Μία εἰκὼν ἀποκρήμνων καὶ χιονοσκεπῶν ἀλβανικῶν ὀρέων ὅπου μάχεται ὁ στρατός μας.